

Arrest

nr. 91 829 van 20 november 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 29 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 augustus 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. DE WILDE, die loco advocaat L. CRUTZEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“U verklaart de Russische nationaliteit te bezitten, moslima van Tsjetsjeense origine te zijn en afkomstig te zijn van Goyty, district Urus-Martan in de Tsjetsjeense Republiek.

U verklaart dat u begin maart 2012 bezoek kreeg van de FSB in uw bakkerij in Goyty. De twee mannen van de FSB toonden u foto's van twee van uw klanten. Deze personen bleken rebellen te zijn en u werd ervan beschuldigd hen van voedsel te voorzien in uw winkel. U ontkende dit en ook uw jongste zoon M., die die dag bij u aanwezig was, ging met de twee mannen van de FSB in discussie. Hij zei dat u niet kon weten of uw klanten rebellen zijn of niet, waarna de mensen van de FSB zijn weggegaan.

Een week à tien dagen later hoorde u dat de FSB opnieuw was langs geweest bij u, maar toen was u niet thuis. Eind maart 2012 kwam de FSB opnieuw langs met twee auto's. Drie mannen stapten uit en vroegen u om met hen mee te werken. U moest speciale goederen verkopen aan die zogenaamde rebellen, die de FSB zou komen brengen. U weigerde dit, waarna de FSB u bedreigde. Ze zegden dat ze de volgende keer met die goederen zouden komen en dat u die zou moeten verkopen. Hierna belde u uw zoon M. op, waarna hij aan zijn vrienden die bij de RUBOP werken, vroeg of zij niets konden regelen met de FSB, zodat u met rust gelaten zou worden. Omdat zij geen confrontatie wilden met de FSB, hebben zij dit geweigerd.

Een week later, op 8 april 2012, bent u dan met de bus naar Moskou gegaan, waar u bij uw andere zoon M., die de bijnaam S. heeft, verbleef. In die periode belde u regelmatig naar uw familie in Goyty en vernam u dat de FSB nog twee keer was langsgekomen bij u thuis. Na 5 à 6 dagen kreeg u ook daar, op het appartement van S., bezoek van de FSB. Zij vroegen uw paspoort en zegden u dat u de volgende dag terug naar huis moest gaan. Op dezelfde dag heeft S. u naar een datsja gebracht waar u nog 4 à 5 nachten hebt verbleven.

Op 21 april 2012 bent u dan met een minibus naar België gekomen. Op 24 april 2012 bent u hier aangekomen en dezelfde dag hebt u hier asiel aangevraagd.

Op 28 april 2012 werd dan een huiszoeking gehouden bij u thuis in Goyty. Vrienden van uw zoon M. die bij de RUBOP werken, hebben erop aangedrongen dat er een PV zou worden opgesteld van deze huiszoeking.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten voor: uw pensioenboekje dd. 15 november 2005; kopie van uw Russisch paspoort dd. 15 november 2002; kopie van contract energiemaatschappij dd. 5 mei 2011; vertaling contract energiemaatschappij dd. 19 mei 2012; kopie PV dd. 28 april 2012; vertaling PV dd. 19 mei 2012."

1.2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijkse bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U verklaart dat u uw land hebt verlaten omwille van problemen die u kreeg met de FSB. Zij vroegen u om mee te werken aan een complot om twee rebellen te pakken te krijgen. Omdat u dit weigerde, werd u bedreigd. Op basis van uw verklaringen moet echter worden vastgesteld dat u uw relaas en uw vrees voor vervolging niet aannemelijk kan maken.

Vooreerst verklaart u met betrekking tot uw reisroute naar België dat u vanuit Moskou met valse documenten hebt gereisd. U bent echter niet op de hoogte van welke documenten dit waren. U verklaart dat u dat valse paspoort niet hebt gezien, maar dat het witte documenten waren (CGVS p.16,17). Ook weet u niet via welke landen u naar België bent gekomen, welke grenscontroles u bent gepasseerd en hoeveel uw reis heeft gekost. U verklaart dat u dit niet weet, omdat uw zoon S. alles regelde en u hem dat niet hebt gevraagd, omdat hij zei dat u gewoon moest zwijgen (CGVS p.18,19). Deze uitleg overtuigt echter niet. Aangezien een dergelijke clandestiene reis een uiterst precaire onderneming is en u persoonlijk belang had bij het welslagen van uw reis, is het bijgevolg niet

aannemelijk dat u dermate onwetend bent betreffende de documenten waarmee u reisde, het reistraject, de grenscontroles, betreffende wat te doen tijdens de reis en tijdens mogelijke controles en de financiering van uw reis. Deze vaststelling van een gebrek aan geloofwaardigheid van uw reisroute naar België is zwaarwichtig en tast uw algemene geloofwaardigheid aan. Er moet immers vastgesteld worden dat u de ware toedracht van uw reisroute en de daarbij gebruikte reisdocumenten achterhoudt.

Daarnaast kan geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen betreffende uw verblijf in Moskou. U verklaarde namelijk dat u van 8 april 2012 tot 21 april 2012 in Moskou hebt verbleven, waarvan ongeveer een week op het appartement van uw zoon S. U weet echter niet op welk adres dat appartement zich bevindt, of daar metrohaltes of belangrijke gebouwen in de buurt zijn en in welke wijk van Moskou dat appartement is (CGVS p.15). Dit is opmerkelijk, aangezien u daar gedurende een zekere tijd hebt verbleven en het nota bene het appartement van uw zoon betreft. Toen u werd gevraagd hoe de FSB te weten is gekomen dat u in Moskou bij S. verbleef, moest u het antwoord schuldig blijven. Toen u vervolgens werd gevraagd of u in Moskou geregistreerd was, antwoordde u opnieuw dat u het niet wist. U wist niet wat uw zoon allemaal voor u regelde, want u ging niet naar buiten (CGVS p.15). Deze verklaring wordt door het Commissariaat-generaal niet aanvaard. Aangezien uw vlucht naar Moskou het gevolg was van bedreigingen door de FSB in uw dorp Goyty, mag op zijn minst worden verwacht dat u op de hoogte bent van de locatie van uw nieuwe verblijfplaats en van eventuele registraties op die nieuwe verblijfplaats. Gezien de ongeloofwaardigheid van uw verblijf in Moskou, kan logischerwijs ook geen geloof worden gehecht aan de verklaringen dat uw Russisch paspoort tijdens dat verblijf in Moskou werd afgenomen door de FSB (CGVS p.15,16) en wordt het vermoeden dat u documenten achterhoudt verder versterkt. Hiermee komt uw algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ernstig in het gedrang.

Door de ongeloofwaardigheid van uw reisroute en van uw verblijf in Moskou, kan ik dientengevolge ook weinig geloof hechten aan de problemen die u verklaarde te hebben in Goyty en die de aanleiding vormden voor uw vertrek naar Moskou en vervolgens naar België. Deze conclusie wordt nog versterkt doordat er enkele significante tegenstrijdigheden werden vastgesteld tussen uw verklaringen op het Commissariaat-generaal enerzijds en uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) anderzijds. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat de FSB-agenten u na hun laatste bezoek twee dagen bedenktijd hadden gegeven (CGVS vragenlijst vraag 3.5), terwijl u op het Commissariaat-generaal verklaarde dat ze niet gezegd hadden op welke dag ze zouden terugkomen, dat ze gewoon zeiden "de volgende keer nemen we onze goederen mee". Toen u met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, verklaarde u dat het misschien wel het geval was dat u twee dagen bedenktijd kreeg en dat deze tegenstrijdigheid misschien iets met uw ziekte te maken heeft, uw suiker gaat namelijk omhoog (CGVS p.22). Deze verklaring is echter niet afdoende om deze tegenstrijdigheid op te heffen. U verklaarde namelijk bij het begin van het interview dat u zich goed voelde (CGVS p.4) en verder refereerde u tijdens het interview geen enkele keer meer naar uw gezondheidsproblemen. Bovendien legde u op geen enkel moment een voldoende gestaaft medisch psychologisch attest voor waaruit zou blijken dat u aan ernstige geheugenproblemen lijdt. Een volgende afwijkende verklaring werd vastgesteld betreffende uw vertrek naar Moskou. Bij DVZ verklaart u dat u de volgende dag na het laatste bezoek van de FSB bent vertrokken naar Moskou (CGVS vragenlijst vraag 3.5), terwijl u op het Commissariaat-generaal verklaarde dat u nog een week in Goyty bent gebleven vooraleer u naar Moskou bent gevlucht (CGVS p.23). Bij confrontatie met deze tegenstrijdigheid gaf u geen verklaring. U verklaarde enkel dat u "misschien haast had of zo" (CGVS p.23). Dit kan echter geenszins verklaren waarom u dan nog een week in uw dorp zou gebleven zijn of waarom u bij DVZ een andere verklaring zou hebben afgelegd. Dat uw verklaringen bij DVZ tot tweemaal toe uiteenlopen is frappant, zeker aangezien het hier de kern van uw asielrelaas betreft en de bezoeken en bedreigingen van de FSB de doorslaggevende reden was voor uw vertrek naar Moskou. Van een asielzoeker mag namelijk worden verwacht dat hij op elk moment van de asielprocedure gelijklopende en coherente verklaringen aflegt, wat bij u niet het geval is en waardoor uw geloofwaardigheid nog verder wordt ondermijnd.

Bijkomend dient te worden aangehaald dat u de Belgische asielinstanties geen overtuigende bewijzen kan voorleggen waaruit blijkt dat de incidenten die de aanleiding voor uw vlucht uit de Russische Federatie vormden, daadwerkelijk plaatsvonden. U legde weliswaar een kopie van een PV van een huiszoeking op 28 april 2012 voor om uw asielrelaas te staven en om aan te tonen dat u zich wel degelijk in het vizier van de FSB bevindt. Dit document kan echter niets aan de bovenstaande conclusie veranderen. Zo is uw kennis met betrekking tot het door u voorgelegde PV zeer beperkt. U weet enkel dat er tijdens de huiszoeking naar wapens werd gezocht en dat er getuigen waren, namelijk vrienden van uw zoon die bij de RUBOP werken. De namen van die vrienden kunt u echter niet geven,

hoewel ze wel vermeld staan op het PV. U verklaart dat u niet goed weet wat in dat PV staat, want u hebt het niet gelezen en u wist niet dat u daarover vragen zou krijgen, anders had u het wel eens aandachtig bestudeerd (CGVS p.14). Deze verklaring wordt door het Commissariaat-generaal niet aanvaard. Van een asielzoeker mag namelijk worden verwacht dat zij goed op de hoogte is van de inhoud van de documenten die zij voorlegt, wat bij u niet het geval is. Bovendien werd ook hier een tegenstrijdigheid met uw verklaringen genoteerd. U verklaarde immers dat de huiszoeking 's middags plaatsvond, terwijl op het PV te lezen is dat de huiszoeking plaatsvond van 17u30 tot 18u35. Bij confrontatie verklaarde u dat u ervan uitgaat dat een huiszoeking overdag is, want 's avonds werken mensen niet (CGVS p.14). Daar uw verklaringen niet overeenstemmen met de informatie op het door u voorgelegde document en daar uw kennis van de inhoud van dit document dermate beperkt is, kan het PV van de huiszoeking de geloofwaardigheid van uw asielrelaas dan ook niet herstellen. Op het moment van het interview legde u slechts een kopie van het PV voor, maar u zou later een origineel exemplaar doorsturen. Wij hebben dit echter niet ontvangen. Bovendien zou een origineel PV niets aan de bovenstaande conclusies van een onaannemelijk beperkte kennis van de inhoud en van tegenstrijdige verklaringen met de inhoud van het document veranderen. Op basis van de bovenstaande vaststellingen met betrekking tot het PV heeft het Commissariaat-generaal trouwens gegronde redenen om te twifelen aan de authenticiteit van dit stuk. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, blijkt namelijk dat documenten in de Russische Federatie gemakkelijk kunnen worden gekocht, waardoor dit voorgelegde document de geloofwaardigheid van uw verklaringen in geen geval kan herstellen.

De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard om bovenstaande conclusies te wijzigen. Uw pensioenboekje en de kopie van uw Russisch paspoort bevatten immers enkel persoonsgegevens die door mij niet worden betwist en het contract van de energiemaatschappij bevestigt enkel dat u een aansluiting had op het elektriciteitsnet op uw adres in Goyty.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient vermeld te worden dat uw zonen T.I. (O.V. 5.074.881), T.I. (O.V. 5.227.677) en T.A. (O.V. 5.228.629) op 3 juni 2003 door het Commissariaat-generaal erkend werden als vluchteling, en dit na een grondige beoordeling van hun verklaringen in het licht van de toenmalige veiligheidssituatie. U verklaarde dat uw problemen verband houden met die van uw zonen, maar na grondig onderzoek van uw verklaringen dient te worden besloten dat dit niet het geval is. U verklaarde namelijk dat de FSB-agenten zegden dat "uw zaak ingewikkelder zou worden, omdat uw kinderen daar zitten" (CGVS p.8) en dat ze wisten dat ze anti-Rusland en rebellenaanhangers waren (CGVS p.22). Toen u echter werd gevraagd waarom uw zaak ingewikkelder zou worden omwille van uw kinderen, verklaarde u dat er vroeger problemen waren, maar dat de problemen waren verdwenen nadat uw kinderen waren gevlucht (CGVS p.8). Dit is echter in geen geval een verklaring waarom u vandaag problemen zou hebben met de FSB omwille van uw kinderen. Rekening houdende met de huidige veiligheidssituatie in Tsjetsjenië en gelet op de hierboven gedane vaststellingen van ongeloofwaardigheid met betrekking tot uw persoonlijke asielrelaas, kan aan u echter het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire bescherming niet worden toegekend."

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoeker de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster preciseert in haar verzoekschrift omtrent het feitenrelaas dat zij de mannen op de foto's die haar getoond werden door twee mannen van de FSB, meteen herkende en tegen hen zei dat het om klanten van de bakkerij ging; zij laat gelden dat zij die informatie dus nooit heeft proberen te verbergen. Verzoekster vermeldt ook dat, nadat zij eerst geweigerd had om speciale goederen aan de rebellen te verkopen, de mannen van FSB haar gezegd hebben dat ze de volgende keer met die goederen zouden komen en dat zij die zou moeten verkopen.

Waar het feitenrelaas zoals genoteerd door de commissaris-generaal, spreekt van een bezoek van de FSB 5 à 6 dagen na de aankomst van verzoekster in Moskou bij haar zoon S., stelt verzoekster dat zij (zie het verzoekschrift, p. 3) na 5 of 6 weken bezoek kreeg van de FSB.

Volgens verzoekster heeft zij niet verteld dat vrienden van haar zoon M. die bij de RUBOP werken, zouden hebben aangedrongen dat er een proces-verbaal van de huiszoeking zou worden opgesteld; zij stelt louter dat op 28 april 2012 een huiszoeking gehouden werd en ook op die dag hiervan een proces-verbaal werd opgesteld. Wel vroeg haar zoon vrienden van RUBOP om "iets te regelen met de FSB", met de bedoeling om haar met rust te laten.

Verzoekster wijst er verder op dat de commissaris-generaal in zijn beslissing zelf toegeeft dat de situatie in Tsjetsjenië heel complex blijft en dus heel moeilijk is voor de burgers die er wonen.

Verzoekster stelt dat de informatie van de commissaris-generaal niet uitsluit dat zij wel degelijk problemen heeft met de FSB, wat volgens haar (zie het verzoekschrift, p. 4) "*duidelijk blijkt uit stuk 2*", en dat een terugkeer naar haar land van herkomst gevaarlijk is.

Zij stelt dat de commissaris-generaal ook toegeeft dat sommige burgers in Tsjetsjenië nog steeds te kampen hebben met problemen op vlak van de rechten van de mens en er nog steeds veel feiten gebeuren die (zie verzoekschrift p. 4) "*de rechten van de mens nakomen*".

Aldus meent verzoekster dat (zie verzoekschrift p. 4) "*in het geval van van verzoekster dat wel eens het geval (zou) kunnen worden als ze niet met de FSB werkt*". Zij benadrukt dat het hier immers inderdaad over rebellen gaat en dat de politieke situatie in Tsjetsjenië niet stabiel is als het over de rebellen gaat. Verzoekster stelt dat (zie het verzoekschrift, p. 5) "*Men weet dus hoe de autoriteiten zouden kunnen reageren als verzoekster niet in zou gaan op de aanvraag van de FSB*" en herhaalt dat er dus een reëel risico bestaat in geval van terugkeer naar Tsjetsjenië.

Verzoekster stelt dat de verklaringen en documenten "*stuk 3*" die zij neerlegt aantonen dat zij achtervolgd wordt door de FSB en dat er een huiszoeking bij haar in de bakkerij werd uitgevoerd. Zij stelt dat onmogelijk met deze informatie geen rekening kan worden gehouden.

Haar vervolging door de Tsjetsjeense autoriteiten is aldus, volgens haar duidelijk; er kan niet worden gesteld dat al die argumenten een achtervolging niet aannemelijk maken.

Waar de commissaris-generaal verzoekster ten laste legt dat zij geen informatie kan geven over haar reisroute laat verzoekster gelden dat dit geregeld werd door haar zoon en haar aangeraden werd geen vragen te stellen; zij stelt dat zij (zie verzoekschrift, p. 5) "*die raad gewoon gevolgd heeft en dus natuurlijk ook geen vragen (heeft) gesteld over heel de toestand*".

Zij stelt dat dit passief gedrag haar dan ook niet kwalijk kan genomen worden.

Over de tegenstrijdigheden in haar verklaringen, stelt verzoekster dat die (zie verzoekschrift, p. 5) "*alleen maar datum en tijdproblemen*" omvatten en dat "*niet vergeten (moet) worden dat verzoekster al bijna 60 jaar is en dan het op die leeftijd niet onmogelijk is om sommige informatie te vergeten*". Verzoekster houdt vol dat de verhaalde feiten wel degelijk plaatsvonden en dat de huiszoeking die werd uitgevoerd, wel degelijk bewijst dat zij problemen heeft met de FSB.

Volgens verzoekster is het onmogelijk om meer bewijs bij te brengen; zij vraagt zich af hoe zij aan meer documenten zou moeten geraken, aangezien de FSB haar inderdaad "*geen attest uit liefdadigheid zal opstellen*" (zie het verzoekschrift, p. 5).

Volgens verzoekster twijfelt de commissaris-generaal aan de authenticiteit van de huiszoeking maar brengt geen argumenten bij om die twijfel te gronden; zij besluit dat het document dan ook volledig authentiek is gezien het tegendeel niet wordt bewezen.

Verzoekster verwijst ook naar stukken 4 en 5, met name rapporten van "Amnesty International" van 2010 en 2011 waaruit duidelijk blijkt dat (zie verzoekschrift p. 5) "*de rechten van de mensen in Tsjetsjenië niet een topprioriteit is*".

Verzoekster meent dat zij in haar land van herkomst duidelijk als een strijder tegen het regime wordt beschouwd, daar zij rebellen zou helpen om aan voedsel te komen.

Volgens verzoekster blijkt dan ook duidelijk dat zij reden heeft om bij terugkeer naar Tsjetsjenië te vrezen; zij stelt dat bij terugkeer haar fundamentele mensenrechten zouden aangetast worden waardoor het leven in haar land van herkomst ondraaglijk zou worden.

De commissaris-generaal heeft haar situatie niet correct ingeschat in het licht van het Verdrag van Genève.

Verzoekster besluit dat zij wel degelijk moet kunnen genieten van "artikel 48/4 §2 c) van de wet van 15.12.1980".

Verzoekster vraagt van haar de vluchtelingenstatus te erkennen, in ondergeschikte orde haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.2. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motivering van de bestreden beslissing betwist en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

De materiële motiveringsplicht, i.e. de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden (RvV, nr. 21.752 van 22 januari 2009).

De Raad wijst er daarnaast op dat artikel 1, A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) geen directe werking heeft binnen de Belgische rechtsorde zodat de aangevoerde schending ervan niet dienstig is.

2.3. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. De commissaris-generaal oordeelt in de bestreden beslissing dat de reisweg zoals door verzoekster uiteengezet, ongeloofwaardig is.

Verzoekster herhaalt haar eerder afgelegde verklaringen en stelt dat haar zoon alles regelde en zij gevraagd werd te zwijgen; zij voert aan dat haar passief gedrag haar dan ook niet kwalijk kan worden genomen.

De Raad merkt op dat verzoekster inderdaad zeer weinig informatie kon verstrekken over haar reisweg. Zo weet verzoekster niet met welke documenten zij reisde, het enige wat zij hierover kan vertellen, is dat haar vals paspoort er wit uitzag. Verzoekster weet bovendien niet welke grenscontroles zij voorbijging

en verklaart dat er geen afspraken gemaakt werden behalve dat zij moest zwijgen en dat de chauffeur alles zou regelen. Verzoekster kon evenmin details verstrekken over de financiering van haar reis. Het verweer van verzoekster dat haar zoon alles regelde en dat van haar verwacht werd dat zij zou zwijgen, wordt door de Raad niet aanvaard. Gezien een vlucht uit het land van herkomst een gebeurtenis met een zware impact is, kan redelijkerwijze worden verwacht dat de zoon van verzoekster haar inlichtingen verschaft over de details van de vlucht en over de organisatie ervan, gegeven het feit dat een dergelijke clandestiene reis een precare onderneming is en het belang dat verzoekster had bij het welslagen van de vlucht. Dat verzoeker bijna geheel onwetend was, keert zich tegen haar geloofwaardigheid.

Over de verklaringen betreffende verzoeksters verblijf in Moskou, stelt de commissaris-generaal het volgende vast: *“U verklaarde namelijk dat u van 8 april 2012 tot 21 april 2012 in Moskou hebt verbleven, waarvan ongeveer een week op het appartement van uw zoon S.*

U weet echter niet op welk adres dat appartement zich bevindt, of daar metrohaltes of belangrijke gebouwen in de buurt zijn en in welke wijk van Moskou dat appartement is (CGVS p.15).

Dit is opmerkelijk, aangezien u daar gedurende een zekere tijd hebt verbleven en het nota bene het appartement van uw zoon betreft.

Toen u werd gevraagd hoe de FSB te weten is gekomen dat u in Moskou bij S. verbleef, moest u het antwoord schuldig blijven. Toen u vervolgens werd gevraagd of u in Moskou geregistreerd was, antwoordde u opnieuw dat u het niet wist. U wist niet wat uw zoon allemaal voor u regelde, want u ging niet naar buiten (CGVS p.15).

Deze verklaring wordt door het Commissariaat-generaal niet aanvaard. Aangezien uw vlucht naar Moskou het gevolg was van bedreigingen door de FSB in uw dorp Goyty, mag op zijn minst worden verwacht dat u op de hoogte bent van de locatie van uw nieuwe verblijfplaats en van eventuele registraties op die nieuwe verblijfplaats.

Gezien de ongeloofwaardigheid van uw verblijf in Moskou, kan logischerwijs ook geen geloof worden gehecht aan de verklaringen dat uw Russisch paspoort tijdens dat verblijf in Moskou werd afgenomen door de FSB (CGVS p.15,16) en wordt het vermoeden dat u documenten achterhoudt verder versterkt. Hiermee komt uw algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ernstig in het gedrang.”

Verzoekster laat na om deze motivering tegen te spreken maar enkel in haar eigen versie van het feitenrelaas vermeldt ze dat ze pas 5 of 6 weken na haar vertrek naar Moskou opnieuw bezoek kreeg van de FSB, zonder dat zij hier nog verder op ingaat.

De commissaris-generaal wijst in de bestreden beslissing vervolgens op een aantal significante tegenstrijdigheden tussen verklaringen van verzoekster afgelegd op het Commissariaat-generaal enerzijds en bij de Dienst Vreemdelingenzaken anderzijds.

Verzoekster voert aan dat deze tegenstrijdigheden enkel betrekking hebben op datum en tijd, en dat het mogelijk is dat zij, zestig jaar oud, bepaalde informatie vergeet.

Zij herhaalt dat de huiszoeking effectief heeft plaatsgevonden en dat dit het bewijs vormt van haar problemen met de FSB. Zij meent dat zij geen verdere bewijzen kan bijbrengen gezien de FSB haar geen attest “uit liefdadigheid” zal geven.

Deze uitleg wordt niet aanvaard.

Waar verzoekster haar leeftijd inroept om de tegenstrijdigheden te verklaren, stelt de Raad vast dat zij geen bewijs bijbrengt dat zij omwille van haar ouderdom - verzoekster is geboren in januari 1954- aan geheugenproblemen lijdt.

Uit het verhoorverslag van het Commissariaat-generaal blijkt dat verzoekster in staat was haar asielrelaas chronologisch en gestructureerd weer te geven.

Het verweer in het verzoekschrift dat de FSB aan verzoekster geen bewijs zal geven om haar verklaring te ondersteunen, is niet ernstig. De Raad wijst erop dat de asieldiensten niet zo naïef zijn dat zij van verzoekster verwachtten dat ze een attest van haar belagers zou bijbrengen.

Vastgesteld wordt ook dat verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken ook verklaarde dat de mannen van FSB haar twee dagen bedenktijd gaven, terwijl verzoekster op het Commissariaat-generaal beweerde dat zij niet gezegd hadden op welke dag ze zouden terugkomen, maar dat ze de volgende keer hun goederen zouden meebrengen.

Daarnaast verklaarde verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij de dag na het laatste bezoek van de FSB vertrok naar Moskou, terwijl zij op het Commissariaat-generaal verklaarde dat zij pas een week nadien vluchtte.

Het besluit van de commissaris-generaal in de beslissing dat *“uw verklaringen bij DVZ tot tweemaal toe uiteenlopen is frappant, zeker aangezien het hier de kern van uw asielrelaas betreft en de bezoeken en bedreigingen van de FSB de doorslaggevende reden was voor uw vertrek naar Moskou. Van een*

asielzoeker mag namelijk worden verwacht dat hij op elk moment van de asielprocedure gelijklopende en coherente verklaringen aflegt, wat bij u niet het geval is en waardoor uw geloofwaardigheid nog verder wordt ondermijnd”, is dan ook terecht.

Verder was de commissaris-generaal van oordeel dat verzoekster geen degelijk bewijs bijbracht waaruit blijkt dat de incidenten die de aanleiding van haar vlucht vormden, effectief plaatsvonden.

Op basis van verzoeksters beperkte kennis over de inhoud van het proces-verbaal van de huiszoeking, haar tegenstrijdige verklaringen in vergelijking met de inhoud van de voorgelegde proces-verbaal en de vaststelling dat nog steeds geen origineel exemplaar ervan werd bijgebracht, kon de commissaris-generaal terecht twifelen aan de authenticiteit van het stuk.

Verzoekster duidt het de commissaris-generaal ten kwade dat hij geen argumenten naar voren brengt om die twijfel redelijk te ondersteunen. Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift opnieuw een kopie van het proces-verbaal van de huiszoeking van 28 april 2012 tot blijkt van haar problemen met de FSB.

De Raad stelt vast dat de verklaringen van verzoekster niet stroken met de inhoud van het proces-verbaal. Zo weet verzoekster enkel dat er tijdens de huiszoeking naar wapens werd gezocht en dat de vrienden van haar zoon die bij de RUBOP werken getuigen waren.

Verzoekster kan de namen van die vrienden niet geven, hoewel die in het proces-verbaal gewoon vermeld staan; zij verklaart bovendien zelf dat zij niet goed weet wat er in het proces-verbaal vermeld staat maar dat indien zij geweten had dat zij hierover vragen zou krijgen, het aandachtig bestudeerd zou hebben. Daarnaast verklaarde verzoekster op het Commissariaat-generaal dat de huiszoeking 's middags plaatsvond, terwijl het stuk als tijdstip van de huiszoeking van 17u30 tot 18u35 opgaf.

De Raad merkt in dit verband op dat een document om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen dient te ondersteunen. Documenten hebben in deze enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

In casu blijkt uit voorgaande vaststellingen dat het asielrelaas van verzoekster ongeloofwaardig is.

De onwetendheid van verzoekster en de tegenstrijdigheden in haar verklaringen ten opzichte van de inhoud van het proces-verbaal bevestigen de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas; bedoeld stuk kan niet worden aangewend om de geloofwaardigheid van haar asielrelaas te herstellen.

Wat betreft het verweer van verzoekster dat het proces-verbaal authentiek is en de commissaris-generaal niet bewijst dat het niet zo is, wijst de Raad erop dat, zoals blijkt uit de informatie die door de commissaris-generaal werd toegevoegd aan het administratief dossier, documenten in de Russische Federatie gemakkelijk kunnen worden aangekocht.

Waar verzoekster aan de commissaris-generaal ten laste legt geen bewijs te hebben geleverd dat het proces-verbaal niet authentiek zou zijn, benadrukt de Raad dat de bewijslast in beginsel bij de asielzoeker zelf rust; de commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Bovendien merkt de Raad in navolging van de commissaris-generaal op dat de authenticiteit van het proces-verbaal geen afbreuk doet aan de vaststelling dat het asielrelaas ongeloofwaardigheid is, net omwille van het reeds aangehaalde gebrek aan kennis in hoofde van verzoekster over de inhoud én haar tegenstrijdige verklaringen in vergelijking met de inhoud van bedoeld stuk.

In de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal dat de door verzoekster neergelegde documenten niet van die aard zijn om zijn conclusies te wijzigen.

Verzoekster legt opnieuw het contract van de energiemaatschappij “Nurenergo” neer als ‘bewijs bezit bakkerij’ (stuk 6).

De Raad is van oordeel dat dit contract enkel bewijst dat verzoekster aangesloten was op het elektriciteitsnet op haar adres in Goyty. Het contract levert dus geen enkel bewijs op van de door haar vermelde problemen.

De Raad bevestigt bijgevolg dan ook de motivering van de bestreden beslissing die correct stelt dat *“Uw persoonsboekje en de kopie van uw Russisch paspoort bevatten immers enkel persoonsgegevens die door mij niet worden betwist en het contract van de energiemaatschappij bevestigt enkel dat u een aansluiting had op het elektriciteitsnet op uw adres in Goyty.”*

Verzoekster verwijst in haar verzoekschrift tevens naar de aanstelling van het BJB Verviers op 11 mei 2012 (stuk 3) en voert hierbij aan dat *“de verklaringen en documenten die verzoekster neerlegt (stuk 3), (aantonen) dat ze weliswaar achtervolgd word door de FSB. Een huiszoeking werd bij haar in de bakkerij uitgevoerd. Met die informatie kan er onmogelijk geen rekening worden gehouden. Het staat inderdaad zwart op wit in stuk 3”.*

De Raad ziet echter niet in op welke manier de aanstelling van het BJB van Verviers kan aantonen dat verzoekster daadwerkelijk achtervolgd werd door de FSB in haar land van herkomst. In zoverre verzoekster op het proces-verbaal van de huiszoeking doelde, verwijst de Raad naar zijn bespreking dienaangaande.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan aan het asielaanvraag van verzoekster geen geloof gehecht worden; er is derhalve geen reden om het te toetsen aan het Vluchtelingenverdrag (RvS 12 januari 1999, nr. 78.054, Polat).

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

Een ongeloofwaardig relaas kan ook niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetbepalingen.

Verzoekster voert in haar verzoekschrift aan dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst, een reëel risico op ernstige schade loopt zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Zij verwijst hiervoor naar de rapporten van 2010 en 2011 van "Amnesty International" waaruit volgens haar blijkt dat mensenrechten in Tsjetsjenië geen topprioriteit zijn (stukken 4 en 5). μ

Omdat verzoekster, naar zij stelt duidelijk als een strijder tegen het regime zou worden beschouwd, verklaart zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst, dan ook te vrezen en stelt dat dit haar fundamentele mensenrechten aantast waardoor het leven daar ondragelijk zou worden. Bijgevolg meent verzoekster dat zij wel moet kunnen genieten van de bescherming van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

De stelling van verzoekster wordt niet gevolgd. De rapporten van "Amnesty International" bevatten immers vaststellingen die algemeen van aard zijn en die geen afbreuk doen aan de omstandige en meer gedetailleerde informatie waarop de bestreden beslissing is gestoeld.

In zoverre de door verzoekster bijgebrachte informatie strijdt met de informatie vervat in het administratief dossier, geeft de Raad de voorkeur aan het Cedoca-onderzoek van 20 juni 2011, verricht door een gespecialiseerd en onpartijdig ambtenaar.

De Raad deelt dan ook het besluit van de commissaris-generaal op basis van de informatie vervat in het administratief dossier, dat er in Tsjetsjenië geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.6. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing op een correcte wijze genomen en gemotiveerd is. Naast een uiteenzetting van de asielmotieven door verzoekster zelf aangevoerd tijdens haar verhoor op 21 mei 2012 op het Commissariaat-generaal, afgenomen met behulp van een tolk die de Russische taal beheerst, en bijgestaan door haar advocaat, bevat de bestreden beslissing gedetailleerde overwegingen die deze afdoende motiveren.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig november tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. BONTE